

1. **תפילה לאפולו מפי כריסס, אבי כריסאס שנלקחה בשבי על ידי אגממנון. אליאדה שיר 1 שורות 37 ואילך**
"שמעה תפילתי, הסוכך בקשת-הכסף על כריסה
שומר את קלה הקדושה ומושל בגבורה בטנדוס
נורא בסמנתי, אם-פעם ספנתי לך היכל חמדה
אם הקרבתי לך פעם עולה שוקים דשנות
שוקי פרים ועזים, נא-מלא כיום שאלתי:
נקם בחציך את-נקמת דמעי מבני הדנאים"
ככה התפלל לאל, ויעתר לו פיבוס אפולון.
ירד מרמות אולימפוס ובלבו חמתו נתכת,
קשתו על כתפו ואשפתו הסגורה על-כל-עבריה.
צלצלו חציו על-כתפו בצעדו בחרון אפו
הלך, והיה מראהו כמראה ליל-הצלמות.
ישב מנגד לספינות ואת-חצו ירה במחנה;
צלצול בלהות התמלט מקשת הכסף הדרוכה.
תחלה הכה בפרדים, בכלבים מהירי רגלים,
אחר נגף גם אותם בחצו, חץ טעון צער;
פגע בהם, ולא-כבו השרפות ששרפו למתים.
תשעה ימים התעופפו חצי אלה במחנה.
2. **אגממנון דורש תשורה GERAS. אליאדה שיר 1 שורה 118**
"אולם חושו וברו לי תשורה אחרת ולא אחסר / לבדי מכל הארגאים במשאת"
3. **אגממנון דורש שוויון תנאים לאלה של אכילס. אליאדה 1, שורות 4-133:**
"אולי רצית, כי אתה יהי לך אשכר – ואנכי/ נפשי תחסר, גם תפקד, כי אשלח מפני הנערה?"
4. **אכילס משיב בתחכום. אליאדה שיר 1, שורות 161-167.**
יתר על כן עוד תאים, כי בעצמך תגזל אשכרי,
עליו הרבה עמלתי, ומתנו לי בני-האכיים.
לעולם אין אשכר לי נתן שיערך לאשכרך, בהחריב
חיל האכיים מצודה רבת-עם בארץ הטרויים.
אולם בתשואות הקרב אזרועי שלי עושה חיל
יתר מכל, אך כבוא עת לחלק השלל, חלקך, חלקך
עולה ועולה על חלקי
5. **... ואגממנון אליים ומחוספס באיומיו, למשל שורות 6-185:**
'[אולם כך אני מתרה]... בעצמי אבוא אהלך, למען תוכח ותדע / כמה עצמתי ממך'
6. **עצת אתנה לאכילס 'להרוג במילים'. אליאדה שיר 1, שורות 11-210:**
'חדלה לך מן הריב ואל תשלח ירך לחרב / חרף תחרפנו בדברים קשים, ויהי אשר יהיה'

7. וכך עושה אכילס, תוך פגיעה בכבודו של אגממנון באמצעות מילים בכח ה"לוגוס". שורות 225-246:

סובא-היין, שעינו עין-כלב ולבו לב-צביה!
אשר לא נועז בנפשו מעולם לצאת עם עמו
לערך מלחמה, להחליץ, לשבת במארב עם טובי
בני האכיים, כי נורא הדבר בעיניך כמות.
יותר טוב בעיניך לגזל אשכרים במחנה
חיל האכיים הגדול מגבר מדבר כנגדך;
מלך אוכל עמו, המושל בעם במי בליעל!
לולא כן כי אז זד פעם אחרונה, בן אטרס.
אולם זאת לך אגיד ושבועה חמורה נשבעתי
בשרביט המלכים הלז, אשר לא-יוסיף והעלה
עלים ודליות, ...
הנה נשבעתי לך – והיתה זו שבועה חמורה:
עוד יבוא יום, ועל אכילס יתגעגעו בני האכיים
כלם ככלם – ואתה, אף אם תצטער, לא תועיל,
... תרבה תצטער בנפשך, תקצף על עצמך אתה
יען חללת את כבוד הגבור בבני האכיים."
ככה הביע בן פלס, וישלך לארץ השרביט,
עשוי מסמרות זב על סביביו, וישב על מקומו

8. עצב אכילס על מות ידיד נפשו פטרוקלוס, איליאדה שיר 18 שורות 18 ואילך:

"אוי לי, בן פלס הגבור, הכונה לשמוע בשורה
אשר הבאתי כי רעה, ולואי לא היתה נהיתה!
נפל פטרוקלוס, וסביב לחלל הערם נלחמים
יען כי הקטור הנהדר נשא מעליו את כליו"

9. המספר מתאר את האבל של אכילס על פי מחוותיו. איליאדה, שויר 18, שורות 23 ואילך:

חפן בידיו בשתים האבק המפחם, ואפר
זרק על ראשו וישחת את הדרת פניו הנאווים.
כסה האפר השחור כתנת הנקטר זו עליו.
נפל באבק לארץ ומלא כל קומתו השתטח,
שכב ותלש בידיו את מחלפות ראשו הנאווה

10. המוסדות של תרבות ישוב סכסוכים דרך הלוגוס טומגים גם אלמנט פולחני, כפי שמתועד בשורה 503-504:

"בתווך, בגורן הקודש, יושבים זקני העיר על גבי אבנים מהקצעות"

11. שורות מתוך "מגן אכילס" בספר 18 המובאות ב-EKPHRASIS

תיאור תנועה 494 מחולות מחניים, 506 יקומו לסירוגים
תיאור קול 495 קולות כינור וחלילים מריעים, 571 ויתר הקהל מכרכרים שירה בקולות של שמחה
ותרועה
עם תיאור דיבור, ממש כמו קרטון, בדיבור ישיר: 498: זה נשבע לפני העדה לאמור "..."
עם תיאור מחשבות 526: אשר לא פיללו תככים
ותיאור צלילי מוסיקה: 526: משעשעים נפשם בחליל, 569-572.

12. אודיסיאה שיר 8 שורות 100 ואילך

עתה נצא נתחרה במשחק בני הגיבורים מחשק ומחשק,
למען יספר הנכרי לידידיו בשובו לביתו,
עד כמה עלינו על יתר העמים במלחמות אגרוף,
בהתגוששות, בקפיצה, ובריצת רגליים

13. תזכורת להפרת קודים ספורטיביים מאודיסיאה שיר 8 שורות 132-157

ענה לו אבריאלוס ובלעגי מעוג ידבר:
אכן ואכן, הנכרי, אין דמותך דמות גבר יודע
משחקי גבורה הרבים...
דמותך כאחד העוברים בספינות מרבות ספסלים
ראש ליורדי הים, אנשים העושים פרקמטיה,
לבם אל-נטל סחרותם, ועינם צופיה למרכלת,
לבצע מעשקות יערגו, ואינך דומה לאתלט.
זעומות השקיף אודיסס האיש רב המזמות ויען:
הן לא היטבת לדבר, ולגבר עז פנים דמית;
הן בני אדם לא כלם זוכים לכל מתנות האלים
מתנות החן: יפי מראה, ובינה ואמרי השפר
יש אשר דלה גזרתו, גבר ללא מראה ולא הדר,
אפס האלים עוטרים הכן למדברותיו, ישישו
גברים, כי ישא אמרותיו בתבונה ורוח אמיצה,
... על פני הנאספים יכבד..
ויש יפה מראה וטוב ראי, ...
אפס לא נאווה לו תפארת אמרים בדברו.
ככה תתנוסס גם את במראך, ..
... אך חכמה חסרת, נסכלת.

איליאדה 23

14. שורות 342 ואילך: נסטור מייעץ ומטיף

ואולם הישמר ואל תגף באבן
לתת מום בסוסיך ולהשחית ולשבור הרכב
ששון הוא לאחרים, וחרפה ובושה לנפשך!
אתה ראה בני, היזהר לעשות בתבונה מעשיך

15. שורות 315 ואילך:

חוטב עצים בבינה מיטיב עשה מרב כח

16. בחירת מסלולים לפי גורלות שורות 352-361:

עלו כלם ברכב, הפילו גורלות, אכילס
נדנדם, ונפל גורלו של אנטילוכוס בן נסטור
אחריו יצא הגורל אשר לאבמלוס המושל
אחריו בא מנלאוס בן אטרס, המצוין ברומח
אחריו בא מריונס בגורלו; הגורל האחרון –
בחלק בן-טידס הגבור המצוין בין רוכבי הרכב.
עמדו שם איש אצל רעו וייעד אכילס הסמן
הרחק בשדה במישור, ויפקד לשומר את פניקס,
איש-המלחמה הדומה לאילים ורעו של אביו,
למען יתבונן במרוץ ודברים נכונים יודיע.

17. פרסים לחמשת המתחרים במירוץ מרכבות, שורות 257-270:

אז כששפכו התל, הזדרזו משם, ואכילס
עצר בעד כל העם והושיבם בעגול מוד גדול,
הביא מאחר הספינות הפרסים: חצובות ודודים,
סוסים מהירים, ופרדים ופרים מקרינים אדירים,
נשים לבושות מחלצות וגם את הברזל האפר.
תחלה יעד הפרסים למהירים בין רוכבי הרכב.
נהג אשה תמימה יודעת במלאכת כפים
וחצובה בת שתים ועשרים בת, ולה ידותיים –
פרס לראשון. השני – סוסה בת שש היא הפרס לו,
עול לא ידעה והרה, ופריה פרד בבטנה.
יעד לשלישי הפרס – דוד יקר לא עבר בלהב,
דוד מאד יפה, וארבע בת יכיל ומזהיר בלבנו.
היה הפרס אשר יעד לרביעי שתי ככרי הזהב.
פרס לחמישי – ספל פיפיות לא עבר בלהב.

18. שורות 498-491:

עתה היתה מתלקחה מריבה בין שני הגיבורים
אלו לא קם אז אכילס בעצמו ויען ויאמר:
"חדלו לכם מהיות חורפים איש רעו בדברי נאצה
איס ואידומנס! לא יאה לכם ולא נאה!
ואתם גם שניכם גיניתם איש אחר לו עשה כמוכם.
שבו לכם פה בין היושבים בעגול, התבוננו היטב
לראות בסוסים, כי בקרוב, בהשתוקקם לנחל נצחון
הם בעצמם יופיעו, ואיש איש תכירו בסוסים
של הארגאים לדע, מי קודם בהם ומי אחרון."

19. שורות 536 ואילך אכילס קובע

הנה הראשון ברוכבים בא אחרון עם סוסיו הקלים
אך נחוננו כיאות לו – יקח פרס שני
אפס פרס ראשון יקבל בן-טידס, כי הוא בא הראשון

20. שורות 612-602 התנצלות מגלאוס לאנטילוכוס וויתור. (יישוב סכסוך על ידי פעולת דיבור)

"אנטילוכוס, הפעם אנכי אוותר על דעתי,
אחדל מקצפי, כי לפנים הלא לא העזת פניך
גם לא נואלת; אך עתה נצחו נעוריד בינתך.
אפס אל תוסיף לתחכם לגבר החזק ממך.
איתי לא היה מרכך גם איש מכל האכאים;
אולם אתה סבלת הרבה עלי ועמלת
אתה ואביך האמיץ ואחריך נשאתם בגללי.
יען כן לך אשא כאשר חננת, והסוסה
אתן לך, ואם לא היא, ולמען ידעו ויכירו:
זרה גאוה ללבבי, ורחקה מני אכזריות."
מילל ויתן לנואמון עמית אנטילוכוס הסוסה
לנהוג אותה. ויקח הדוד כליל היפי, המפאר.